

vide fra Homers Tid, at noget lignende gælder Ordet „hurtigst“. De vil erindre, at den Gang de kørte rundt om Trojas Mure, staar der: Foran kørte den hurtigste, men foran ham kørte en endnu hurtigere. Dette med den „første“ Udtalelse, er derfor for mig ganske værdiløst, naar det ikke bilægges med Vidnesbyrd om et bestemt Tidspunkt. — Mindretallet anfører derefter Gaardejer Frederik Christensen af Søballe. Han var til Stede oppe paa Tribunen, da Borgmesteren og Valgbestyrelsen kom op paa denne, men han hørte ikke, at der blev sat nogen Frist for Vælgerne til at melde sig. Ja, her har jeg tilladt mig i mit Eksemplar af Betænkningen at skrive et lille „uforrett“, thi Vidnesforklaringen lyder saaledes: „Men han hørte ikke, at der blev sat nogen Frist for Vælgerne til at melde sig, i hvert Fald mindes han det ikke.“ Naar jeg ved Sorgen Rasmussen af Witved ganske loyalt optrykker i Betænkningen: „Dette tror Vidnet at kunne erindre,“ synes jeg, at det ærede Mindretal lige saa godt kan sige til her, at Vidnets Forklaring ikke er bestemt, ved at han siger: „I hvert Fald mindes han det ikke.“ Det næste, der paaberaabes, er: Til alle disse Vidnesbyrd maa endnu føjes, at der af 141 Vælgere, som deltog i Valget, er tilstillet Forhørsdommeren skriftlige Erklæringer, og de gaa ud paa, at de ere overbeviste om, at en Tidsfrist ikke er givet, da en saadan „umulig kunde have undgaaet deres Opmærksomhed“. Se nu: 141 Vælgere ere ikke saa lidt, men 141 Underkriverere paa en Adresse er ikke ret meget, som Bevismiddel har det absolut intet at sige. For det første kunde det tænkes, at der blandt disse 141 var indbefattet alle de Mænd, der først som Valgbestyrelsesmedlemmer og Bisteførere og i den ene eller anden Egenskab havde været opkaldt til Forhør. Jeg har ikke gjort mig den Ulejlighed at gennemlæse alle Navnene, men jeg kan paavise Eksempler paa, at der mellem disse 141 Underkriverere findes Folk, der ere førte som Vidner. Skulle vi altsaa regne dem som Vidner, maa vi ikke regne dem her, ellers lege vi som med Tordenstjolds Soldater. Navnlig kunne vi godt undlade det, da de 141 Underkriverere aldeles ingen juridisk Gyldighed eller Beviskraft have i dette Tilfælde. Men jeg maa gøre nogle Bemærkninger om disse 141 Vælgere. Hvorledes er det nu gaaet til? Er det Folk, der have meldt sig, vel vidende de stærke Følger, det kunde drage efter sig i Retning af Afstediggelse fra B. S. Olsen, Tugthus, Betydningen af at aflægge Ed mod Borgmesteren o. s. v.? Nej ingenlunde! Det er

Folk, der, som jeg saa maa sige, ere blevne hvervede. Der har nemlig været en Bevægelse i Gang i Standerborgegnet af lignende Styrke, om end af mindre Omfang, som Forsvarsbevægelsen her for nogle Aar siden, hvor store Klaser og Dele af det danske Folk lovede ikke blot, som de vare pligtige til, at give Liv og Blod, men ogsaa, hvad de ikke vare pligtige til, at give Penge til Danmarks Forsvar. Det løb op til temmelig rige Summer, da det blev talt sammen. Denne Bevægelse her viser sig akkurat af samme Værdi som de Forsvarsadresser, vi havde den Gang. Jeg skal tillade mig at gøre Dem bekendt med, hvorledes det gik til med denne Bevægelse. Jeg har her i Haanden et Brev og en trykt Blanket — den kaldes en Erklæring — der cirkulerede i Kredsen, og disse Erklæringer, som man understrev, lyde saaledes:

„Undertegnede Vælgere, der vare til Stede ved Valghandlingens Slutning i Standerborg ved Folketingsvalget den 9de April d. A., erklære herved, at vi have hørt Valgbestyrelsens Formand, Borgmester Thiele, udtale fra Valgtribunen, at de Vælgere, der endnu vilde stemme, straks maatte komme op paa Tribunen for at afgive deres Stemme, medens vi intet som helst have hørt om, at nogen Tidsfrist for Afstemningen blev givet, og vi ere fuldt overbeviste om, at saadant ikke er stet, da Fasthættelsen af en bestemt Frist udraabt fra Valgtribunen ikke vilde have kunnet undgaa vor Opmærksomhed.“

De udsendte Breve lyde saaledes:

„Undertegnede opfordrer Dem herved til at virke for Underkriverer paa medfølgende Erklæring. Da det formentlig er af største Betydning, at Erklæringen faar mange Underkriverer, haabe vi, at De vil gøre alt, hvad De formaar, for at dette kan ske.“

Erklæringen med Underkriverterne bedes sendt til „Standerborg Amts Avis“s Kontor med Landposten senest forstkommende Fredag, men mener De efter dette Tidspunkt at kunne skaffe flere Underkriverter, bedes De senere at sende disse snarest muligt.“

Det gør ikke saa nøje, om de komme før eller efter Fredag. — Men nu ser det jo meget bestemt ud, ligesom jeg ogsaa har hørt, at Mindretallets Betænkning og dets Citater har gjort et meget bestemt Indtryk paa forskellige ærede Medlemmer i denne Sal,